

„A hadtápszolgálat valamennyi tisztje és tiszthelyettese kiválóan sajátítsa el a hadtáp megszervezésének szakkérdéseit úgy a béke idejére, mint a háború esetére. Ismerje az anyagnyilvántartás segédleteit és utasításait, valamint az ellátás normáit. Kiválóan ismerniök kell a hadianyag felhasználásának és tárolásának szabályait!”

(Farkas Mihály)

HODONSZKY KÁZMÉR alezredes

Hadbiztosi szolgálatunk döntő láncszeme

A központi ellenőrzések azt tárták fel, hogy a honvédség hadbiztosi anyagi vonalon (élelmezés, ruházat és vonatanyag) még nem érte el azt a példás rendet és fegyelmet, amelyet dolgozó népünk néphadseregétől méltán elvárhat.

A honvédségnél még ma is vannak olyan alosztály és csapattest raktárak, amelyeknek ruházati és általános személyi felszerelési, valamint vonatanyag állandó ismeretlen még a raktárkezelő előtt is.

Ugyanez vonatkozik a csapattest élelmiszerraktárakra is.

Az alosztályok hadbiztosi anyagáról sok alosztályparancsnok és szolgálatvezető nem tud elszámolni.

Az illetéktelen ruhahasználatnak se szeri, se száma.

Csak ez a néhány példa világos bizonyítéka annak, hogy a hadbiztosi anyagi vonalon rendünk, fegyelmünk hiányos.

Ezeket a hiányosságokat a népi hadseregben feltétlenül fel kell számolni.

Felmerül az a kérdés, hogy a teljes fegyelmet anyagi vonalon hogyan kell előkészíteni és annak alapját megépíteni.

A csapattisztéknek és a szolgálati ág vezetőiknek a következőket tartom tudatosítani.

Hadbiztosi anyagi szolgálatunk rendjének és fegyelmének — éppen úgy, miként a többi ágazatnak — döntő láncszeme a számadási rend.

A számadási rend biztosítja a tiszta látást és a parancsnok elhatározásához meg tudja adni a szükséges számbeli adatokat.

Köztudomású dolog, hogy a számok — amikor viszonyba állítjuk azokat egymással — elkezdnek beszélni. De csak akkor beszélnek helyesen, ha reálisak. Bárhogy is beszélnek azonban, mindig meghatározzák a cselekvés szükségességét, vagy annak irányait. Sokszor viszont arra figyelmeztetnek, hogy azonnal fordítsuk figyelmünket más területre, mert minden rendben van. De mindezt csak akkor teszik, ha a számok reálisak. A számadási rend tehát harc a tiszta látásért.

Ha a könyvi maradványok a tényleges álladékokat mutatják, akkor a napi forgalom kevés munkával átvezethetővé válik. Az anyag felelőse ráér foglalkozni az életadta azonnali feladatokkal. Bürokraták helyett az étellel együtt haladó irányítókat és anyagfelelősöket találunk majd a csapatnál.

Miért fogjuk ezeket a típusú embereket találni? — Azért, mert van idő nézni, megfigyelni, kiértékelni, nyugodtan gondolkodni és cselekedni.

A számadási rend tehát harc az időért és azon keresztül a nyugodt, átgondolt, helyes cselekvésért.

Jelenti azonban a bürokratizmus elleni harcot is, amely épp ott dül legjobban, ahol a számadási rend súlyát és értékét nem mérik fel.

A csapatok bizonyos lekicsinyléssel tekintik a papíron végzett munkát. Ennek az az oka, hogy általában nem szokta a számadásokat rendben találni. — A számadásvezetőktől kapott adatok megfizethetetlennek bizonyulnak és így azokat nem is tekintheti értéknek.

Néha-néha felmerül a csapatok részéről a gondolat, hogy milyen jó lenne, ha nyilvántartásai rendben lennének; — de amikor maga előtt látja az ezzel járó nagy munkát, elfordul és még jobban elidegenedik tőle.

Pedig ezt a munkát csak egyszer kell elvégezni, — de jó munkát kell végezni.

Ennek a munkának pontos és jó teljesítése időt, látást, takarékosági lehetőséget és biztonságot ad mindenkinek, aki az anyaggal kapcsolatban van és felelős érte.

Tehát világos, hogy anyagi fegyelmünk alapját ebben kell látnunk. Anyagi fegyelmünk megteremtésének ez a súlyfeladata.

Fel kell tárni azonban azt is, hogy vannak szép számmal olyan csapatok is, ahol ezen a vonalon minden rendben van. Ez azt jelenti, hogy — igentis — meg van a lehetősége a számadási

rend megteremtésének. Ez nem rendkívüli feladat. Megteremtése és szüntelen fenntartása egyszerűen követelmény.

Ennek megteremtéséhez az alakulatok felé a következő szempontokat tartom szükségesnek megjelölni:

1. Az első felfektetést kollektív csapattestmunkával célszerű elvégezni. Ezzel kifejezésre jut a csapattest azon helyes felfogása, hogy az anyagért való felelősség nem egynéhány bajtársé a csapattesten belül, hanem kollektív felelősség. A csapatnak ugyanis minden tagja a parancsnoktól kezdve a honvédig felelős az anyagért dolgozó népünk felé.

2. Természetes dolog, hogy kollektív munka esetén a hadtáparancsnoknak, vagy elátószakasz parancsnoknak útmutatást kell adni azok részére, akik ebbe a munkába bele fognak feküdni és lefekteti az anyagi feyelem alapját.

3. Ezután elő kell készíteni a rovancsolási jegyzőkönyveket. E rovancsolási jegyzőkönyvekben a cikkeket ugyanolyan sorrendben célszerű felsorolni, miként azok a részletes jegyzékekben fel vannak sorolva.

Ez a rovancsolás eredményének gyors bevezetését teszi lehetővé az anyagnyilvántartási könyvekbe. A gyakorlat azt mutatja, hogy ahol ezt a szempontot mellőzik, ott az anyagnyilvántartási könyveknek az egyes cikkeknél való sűrű lapoztatása erősen meghosszabbítja a könyvelés munkáját. Sokszor áttekinthetetlen útvesztőbe fullad a teljesített, de nem helyesen szervezett és végzett munka.

4. A rovancsolásnál ismét előtérbe lép a kollektív munka szükségessége. Minél több bizottság végezze — szinte rohammunkaszerűen — ezt a munkát. Ezzel egyrészt az állandóan mozgó anyagot természetesen mozgásában nem akadályozzuk — amely feltétlenül érezteti a csapatnál valamilyen irányban káros hatását —, másrészt a munkamegosztásban fejlődő időmegtakarítást feltétlenül megnyerjük.

5. A rovancsolást az értékesoportosítással együtt — természetesen — szocialista becsülettel kell végezni. Enélkül az egész munka nem ér semmit, mert számadási rendünket nem alakítottuk meg. Az egész tehát — ha nem becsülettel végeznők — annyit jelentene, mintha semmit sem tettünk volna. Munka cél és eredmény nélkül.

6. Előjáróban kellett volna említenem, — de azért hagytam a végére, hogy annál jobban megrögződjék a csapatnál minden-
kiben: A számadási rend felépítését politikailag elő kell készí-

teni és szüntelenül támogatni is kell. Ennek Telépítése komoly feladat, döntő cél. A szocializmus építésében pedig az öntudatos harc hozza ki a kiváló eredményeket.

Végül már csak annyit, hogy ha számadási rendünket a hadbiztosi anyagainknál elértük, akkor az idetartozó ágazatokban rendünk és fegyelmünk 80 százalékos értékűvé vált. A még hiányzó 20 százalékot helyes oktatással és öntudatosítással játszva elérhetjük.

Törekedjék tehát minden alakulat minél hamarább elérni ezt a döntő fokot.

